

NIEUPRAWIENIE (1) *sb n*

N sg nieuprawieni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieobrabianie, nieoranie [czego]:

*Wyrażenie: »nieuprawienie roli«: Frustratio est non cultura agri, Mieszkańciná to tylko yeft/
nievpráwienie roli yáko lie godzi. Mącz 138b.*

Cf UPRAWIĆ

KK